

DE JUDASPASSIE

Libretto

Pieter De Buysser

01

HET MEER:

Wij zijn het meer.

Hij wandelde over ons.

Wij droegen hem.

Hij zocht vis

en wij gaven hem vissen.

Hij zocht apostelen

en hij vond ze aan onze kust.

Als een storm ons liet schuimen

bracht hij ons redding en rust.

Terwijl hij zijn Bergrede sprak

werden wij onder zijn ogen

een laken van liefde.

Kom en drink van ons,

kom en baad en laat u overspoelen,

wij stromen over

van wat gebeurde aan onze oevers.

02

EVANGELIST:

Ik sta in de hof van Olijven.

Het is laat,

alleen verdwaalde sterren en een gloed van fakkels.

HET MEER:

Alleen twee torren en een kever

aanhoorden van de apostelen het gebed.

EVANGELIST:

Daar een steenworp verder,
zit Jezus,
de mensenzoon,
alleen op een rots.

HET MEER:

De Messias was tot stervens toe stralend bereid.

EVANGELIST:

Hier zitten de apostelen,
te rillen van schrik en koude,
moe, met wimpers van lood.

HET MEER:

Zijn gezicht was een zee zonder kust.

DE EVANGELIST:

Een bende soldaten
rukt op
met knuppels en zwaarden
gereed voor de daad.

HET MEER:

Zijn handen: gelaten en open,
liefde lekte tussen zijn vingers als bloed.

DE EVANGELIST:

De vuisten gebald,
de soldaten,
heet en praktisch,

dapper aangevoerd
door Judas de verkozene.

HET MEER:
Oh lieve Judas je lot is zwaar
en zonder genade.

DE EVANGELIST:
Als boekhouders tellen ze
de schittering van hun zwaarden,
en braaf zullen ze tijdens hun uren
als een lam Jezus laatste uur
aansnijden.

HET MEER:
Jezus' laatste uur zal ook het onze zijn.

DE EVANGELIST:
Judas went zijn blik af
en de soldaten laten zich gaan
in hun razernij
van iedere dag.

03

HET MEER:
Een vertrouwen als van de vezel in het touw,
dat vertrouwen,
de vriendschap van Jezus en Judas.

04

DE EVANGELIST:

De apostelen springen recht,
ze vragen aan de soldaten wie ze zoeken.

HET MEER:

Jezus Van Nazareth!

DE EVANGELIST:

En de apostelen vragen aan de soldaten
wie hen tot hier heeft gebracht?

HET MEER:

Judas Van Iskariot!

EVANGELIST:

En de soldaten vragen de apostelen:
wie van u is Jezus?
Niemand van de apostelen antwoordt.
Maar nu zet Judas een stap naar voor
en zegt:
Hij die ik zal kussen, die is het.

05

DE LAATSTE PAUS:

DE EERSTE ONGELOVIG GELOVIGE:

DE STILTE ZANGER VAN TEGENWOORDIG:

(samen)

En zo heeft Judas Jezus opgetild: met een kus.
Zoals een vader aan zijn vriend vraagt: til mij op,
draag me nu zachtjes weg uit deze kamer

waar de kinderen nu doen wat ik hen geleerd heb.
Zo heeft Jezus Judas gevraagd,
zo heeft Judas Jezus opgetild.

06

EVANGELIST:

En Judas kust Jezus en Jezus kust Judas.

De soldaten komen naar voren,
geven dertig zilverlingen aan Judas
en grijpen Jezus vast.

Eén van Jezus' gezellen trekt zijn zwaard.
Slaat met één houw een soldaat het oor af.

JEZUS:

Zou ik de beker, die mijn Vader mij gegeven heeft, niet
drinken ?

EVANGELIST:

Iedereen vlucht hier weg,
tranen en stof,
boeien en bloed.

07

JEZUS:

Mijn hart was een nest voor aldragende mussen
die kwetterden en tsjetterden iedere dag
hun gekwetste ode aan iedere steen en tak.

Ik kwam, ik zag en ik beminde.

Hoezeer het schamel gebedel alom ook mijn vel sneed,

ik kwam tussen de mensen en sprak tot hen,
leerde lief te hebben,
en dat is moeilijker dan water veranderen in wijn,
maar ik had lief en ik heb liever.
Mijn beminden leerden goed,
ik zag hoe ze langzaam leefden als ik
en ik wist:
mijn voorbeeld mag hen niet in de weg staan.
Dus ik vroeg Judas, mijn vriend,
mij te helpen uit de weg te gaan.

08

EVANGELIST:

Daar gaan Jezus en Judas samen in de nacht,
vergezeld van soldaten naar de gevangenis,
samen op weg naar de bezegeling van hun vriendschap.
Jezus in de boeien, maar beiden met de losse pols,
wissen ze uit in de sprakeloze sterrenhemel:
het beeld van God en Christus.
En ze groeten de dingen:
dag sandaal, dag sabel,
dag sabeltje sandaal,
dag dag.

JUDAS

Jezus, mijn vriend die ik zo bewonder,
leg je ultieme wijsheid in mijn handen.

Alleen hij is de ware koning die geen troon behoeft.

Alleen hij is de herder die leert hoe je elkaar behoedt.

Alleen hij is heilig die verering voor hemzelf
verandert in dagelijkse liefde voor allen.

Alleen hij is de verlosser die leert dat we op hem niet
moeten wachten.

Alleen hij is de meester wiens leer pas volledig
verschijnt zodra hij zelf verdwijnt.

Dus,

Jezus mijn vriend,

ja,

ik help je uit de weg.

EVANGELIST:

De nacht is om.

Ik sta al uren buiten te wachten.

Ik weet enkel dat Jezus van Judas is gescheiden
en dat hij nu alleen voor het Sanhedrin staat.

De hogepriester en de schriftgeleerden
zoeken getuigenissen om Jezus ter dood te kunnen
veroordelen.

11

DE LAATSTE PAUS:

Judas heeft de weg vrij gemaakt.

DE EERSTE ONGELOVIG GELOVIGE:

Judas heeft Jezus vrij gemaakt.

DE STILTEZANGER VAN TEGENWOORDIG:

Judas heeft Jezus -de weg- vrij gemaakt.

DE LAATSTE PAUS, DE EERSTE ONGELOVIG
GELOVIGE en DE STILTEZANGER VAN
TEGENWOORDIG:

Judas maakte Jezus weg,

Judas maakte van Jezus de weg.

De systemen ontbonden,

de kerken verkruimeld,

de beelden gewist:

leef en bemin,

verwonder en val op uw kin,

wees de weg.

12

EVANGELIST:

De apostelen hebben zich verstoep,

vespreid in velden en bomen

of achter de hoek van de straat.

Zo was er Petrus die ontkende leerling van Jezus te zijn.
Nadat hij hem had verraden
liepen zijn tranen zonder stop tot in het meer.
De waterspiegel steeg en zijn eigenwaarde zakte.
Petrus, de rots, heeft nu voorgoed natte voeten.
Zo week als zijn karakter,
zo halfslachtig als iedereen,
niets heldhaftigs en niets verachtelijks,
alleen wat gesjacher en wat zelfbehoud.
Niet zoals Jezus:
Hij, Zijn Zelf,
dat was niet te houden
en hij hield het dan ook niet, hij gaf.
En hij brak.

13

JEZUS:

Op u kan ik rekenen Judas,
mijn optelsom, mijn vermenigvuldiging,
mijn deling, mijn vijfenedertig maal
achthondervierentachtig
plus zes miljoen en vijfenenegentig miljard maal nul
het is niets het is niets
mijn vriend mijn raadsel mijn nulpunt
het is niets het is niets
dan vriendschap en liefde
mijn punt zero maal vierhonderd twee en tachtig maal
zeshondervierentwintig duizend
is nul mijn vriend het is niets het is niets
het is graaien in de wind
mijn vriend
en alle berekening

aan flarden gemaald
mijn geschenk mijn vriend
voor niets voor niets
het is niets

14

DE STILTEZANGER VAN TEGENWOORDIG:
Maar niemand hoort deze woorden.

DE LAATSTE PAUS:
Niemand hoorde ze

DE EERSTE ONGELOVIG GELOVIGE:
en niemand zal ze horen.

DE STILTEZANGER VAN TEGENWOORDIG, DE
LAATSTE PAUS en DE EERSTE ONGELOVIG
GELOVIGE:

Zoals zijn apostelen zal iedereen doof blijven,
verweesd en onmachtig
de liefde van Jezus indachtig
maar verward en bezwaard
door onvermogen en verraad.

JUDAS:

Kon ik maar zeker weten wat goed was.
Kon ik maar zeker weten wat kwaad was.
Dat kwaad nooit goed was en goed nooit kwaad,
maar er zit lucht in het water
en er hangt water in de lucht.
Dat is de bron van mijn droge tranen.

15

HET MEER:

Sindsdien zijn Jezus en Judas
voorgoed van elkaar gescheiden.
Nooit meer zouden ze samen
stomverbaasd naar onze glinstering kijken
en als onnozele kinderen de diepte van het water peilen.
Nooit meer zouden ze samen woorden spreken
die van een rots een vis maken
en van een vis een nieuwe mens.
Sindsdien zou alleen het *zijn* heersen
en het *worden*
zou stollen
als bloed verafgood
en vereerd
in vieringen van pijn
en onderdrukking.

16

EVANGELIST:

Zonet is Pilatus naar buiten gekomen.
De honderden Joden op het plein hier voor het
gerechtsgebouw worden uitzinnig
bij het zien van Jezus die in de boeien naast Pilatus staat.
“Wat is het waar jullie deze man van beschuldigen?”
vraagt Pilatus.
En de menigte roept:
“moest hij goed zijn,
we hadden hem niet aan u overgeleverd”
Maar Pilatus antwoordt hen:

“ik heb in hem geen kwaad gevonden.

Ik geef hem aan jullie,
oordeel volgens jullie wet over hem.”

Nu roepen de Joden:

“neen, wij mogen niemand ter dood veroordelen,
doet u het! Aan het kruis met hem!

Kruisigen, kruisigen!”

17

DE LAATSTE PAUS:

En zo wordt mijn broodje gebakken:

het volk wil Jezus dood

en sneller dan mijn alleluhia wordt hij een martelaar

en kassa

een martelaar betekent

kassa

voor mijn kerk.

Alleluhia

iedereen op de knieën in vrees en beven

alleluhia

en de macht van de paus gaat in de kortste keren aan het
zweven.

Alleluhia. Alleluhia.

18

EVANGELIST:

Pilatus richt zich nu tot Jezus en vraagt hem:

Ben jij nu de koning der Joden?

Precies op linzendieet?

Of ben ben je de idioot van de fijne lieden?

Prins der sandaaldragers?
De ultieme staatsman dan?
Visser verdwaald in onze trog?
Redder in nood?
Of toch eerder een verpleegster met een baard?
Goede vriend, luister, wil je nu echt graag koning zijn
van dit kreupel gepeupel?

19

JEZUS:

Een koninkrijk is niet van deze wereld.
Hier is iedereen knecht,
slechts een enkeling kent het voorrecht
dat hij zijn bevrijding bevecht.
Ik ben geen koning.
Ik ben minnaar
en verteller
en ik vier het verzet.

EVANGELIST:

De mensenmassa houdt de adem in en kijkt nu naar
Pilatus.
Pilatus denkt na en vraagt:
“Is dat de waarheid die je spreekt?”

JEZUS:

Ik ben slechts mens onder de mensen

dus ik ken de waarheid enkel als een voorlopige leugen,
maar ja, wat ik zeg is hier en nu zo waarachtig
als een man van vlees en bloed kan zeggen.
Ama et fac quod vis.

20

DE EERSTE ONGELOVIG GELOVIGE:

Ama et fac quod vis.
Vis ama fakke vis,
vissertje vis
fakke vis,
quod quod
quod quod
ama et fac quod vis!

21

EVANGELIST:

Pilatus richt zich nu naar het volk en zegt dat hij geen schuld vindt in hem. En omdat het op feestdagen de gewoonte is zal hij ook vandaag iemand vrij laten. “Jullie hebben de keuze” zegt Pilatus, “Jezus of hier de dief en moordenaar: Barrabas?”

22

HET MEER:

“Barrabas!” Riepen ze, “Barrabas moet vrij”!
De smeerlap, de moordenaar “Barrabas moet vrij”!
Nog steeds zijn onze schelpjes en algen misselijk van de roep “Barrabas moet vrij, Barrabas moet vrij!”

23

EVANGELIST:

En jawel: Pilatus laat Barrabas vrij.

En Jezus laat hij over aan de soldaten.

Ze trekken hem zijn kleren uit en hangen hem een rode mantel om.

Ze vlechten een kroon van doornakken,
zetten die op zijn hoofd.

HET MEER:

Wat een ondraaglijke wending van het lot,

Jezus en Judas wisten: Pilatus is een goed man,
hij was de basis van hun plan.

Ze dachten dat Pilatus Jezus gewoon naar een andere
streek zou zenden, waar Jezus oud zou kunnen worden
tussen de klaprozen en de nachtegalen, maar dat Jezus
gekruisigd zou worden was onvoorzien,
absurd, zo stom, mispakt, zo anders uitgedraaid.

24

JEZUS:

Ik wilde in stilte verdwijnen
maar nu schreeuw ik van de pijnen.

Ik wilde plaats maken voor de scheppende verbeelding
maar ik verkramp in dit beeld van lijden.

Ik wilde de vonk zijn die de tastende liefde start
maar mijn hart ontploft onder deze kroon van smart.

Ik wilde geen koning, geen held geen meester zijn

maar nu word ik bespot en vereerd: één in het venijn.
Ik wilde zacht laten zien hoe de liefde vloeit
maar er is alleen mijn bloed dat met tranen vervloeit.
Ik wilde rechtvaardigheid en verzet
als tomatenzaad taktisch uitgezet
op een dor en ongenadig bed
maar ik word gekruisigd en op een sokkel gezet.
Kniel niet voor mij,
ik zal dit lijden dragen.
Ik wilde de wijsheid van een meer
maar daar leggen ze de eerste steen al neer
van een kerk die me smooit
tot niemand me nog hoort.

25

EVANGELIST:

De soldaten vallen voor Hem op zijn knieën en bespotten
Hem. Ze bespuwen Hem. Pakken de rietstok en slaan
Hem op het hoofd.

HET MEER:

Zie hier de mens.

26

DE LAATSTE PAUS:

Alles verloopt naar wens.

Nu is het slechts een kwestie van kapitaliseren,
van wat dieper in vrees en beven investeren,
en ieder jaar nog een heilige hier en daar.

Oh een martelaar is zoethout, een rammelaar,
en deze gerieflijke mensenzoon
spant de kroon.

Gans het volk de blik op hem, het staar!
En zo kan onze kerk de kudde leiden
en nu wil ik rap een nieuwe mijter,
zo'n schone hoge van zilver en zijde.

27

EVANGELIST:

De soldaten hebben hun spel met Jezus gespeeld,
ze ontdoen hem nu van zijn mantel,
trekken hem zijn kleren weer aan en drukken een houten
kruis op zijn schouders.

Hij strompelt door de straten in de richting van Golgotha,
de schedelplaats, gevolgd door een slinger van wenende
vrouwen.

Hij draagt zijn kruis, bespot en bespuwd,
zakt door zijn knieën en daar valt hij weer,
met zijn tanden in het houten kruis.

HET MEER:

Hij was zoon van een timmerman
en visser in houten boten,
en nu is het op hout dat hij kauwt.

Wij lopen leeg door deze laatste parabel,
lekken uit Zijn mond vol splinters.

28

DE EERSTE ONGELOVIG GELOVIGE

“Til me op” had Hij op het laatste avondmaal
aan Judas gevraagd,
“draag me weg van deze plek, ik ben een vader
die ziet dat zijn kinderen zijn begonnen”.
Maar in plaats van stil uit het zicht te verdwijnen
wordt hij de donkerste dief van hun verbeelding.
De koning van het lijden.
Een bergmassief.
Gebeiteld beeld en voorbeeld.
Moordenaar van het gemis.
Kiem van een monsterlijk hersenspinsel,
afscheid van het zinnig verzinsel.
Jezus, wees voor mij niets, niets, niets,
blijf betekenen zonder teken te worden,
wees bijnaabeeld
 dat van het dak komt gegleden
 in de regen
 in het trauma van morgen
 mag het iets meer zijn,
wees niets,
wees niets,
wees eventueel iets maar wees nooit alles.
Jezus, maak dat ik in niets geloof,
maak dat ik geloof zonder iets nodig te hebben om in te
gelooven, maak dat ik geloof zonder meer, maak dat ik
geloof.

Het is heet en benauwd,
door de beklemmende lucht
schuift de stoet van Jezus en zijn kruis
als een kluwen spijkers door een darm.

Daar is Judas, hij wringt zich tussen de toeschouwers een
weg naar voor.

30 + 31

JUDAS

Jezus, ben jij dat?

JEZUS

Judas mijn vriend zie, zie mij, zie wat mij overkomt.

JUDAS

Oh Jezus wat heb ik gedaan?

JEZUS

Je hebt slechts gedaan wat ik je gevraagd heb.

JUDAS

Niet dit heb je mij gevraagd, niet dit.

JEZUS

Helaas, dit is wat ervan geworden is.

JUDAS

Maar dit heb ik nooit gewild!

JEZUS

Ik nog minder lieve Judas.

JUDAS

Oh hoofd vol bloed en wonden,
hier heb ik schuld aan.

JEZUS

Niet jij lieve vriend, niet jij.

JUDAS

Ik verdraag je wonden niet,
je wenen kan ik niet horen,
je mag niet door het stof kruipen
jij moet wandelen over water.

JEZUS

Ween niet om mij,
ik zal zo meteen sterven,
dan is het voorbij,
niet voor mij zal de aarde beven en zullen de rotsen
splijten, maar voor jouw, voor jouw goedheid zal het
tempellaken scheuren,

JUDAS

Jezus mijn vriend,
hier verliezen we al wat ik heb gezegd en gedaan,

JEZUS en JUDAS:

dat ik deze lijdensweg op gang heb gezet,
dat kan ik niet, ik kan niets meer.

JEZUS

Hier verliezen we.

JUDAS

Duizenden jaren zullen in het teken staan
van deze vergissing.

Jij zal vervloekt worden als verrader en mijn lijden zal
vereerd worden,
en de verbeelding en het verzet krijgen de dood van een
vis zonder water.

EVANGELIST:

De soldaten duwen Jezus voort
als een paard naar de slachtbank.

Judas wordt weggeduwd
en een laatste afscheid is niet meer mogelijk.

Judas blijft achter en ziet
hoe in de verte Jezus aankomt op Golgotha.

De soldaten leggen zijn kruis op de grond,
nagelen Jezus vast, en zetten het recht.

De soldaten reiken met een spons op een speer Jezus zure
wijn aan, maar hij wil niet drinken.

De soldaten verdelen zijn kleren onder elkaar
door er om te dobbelen.

Judas wendt het hoofd af.

32

JUDAS:

Dat ik heb geholpen aan jouw lijden en dood,
dat ik deze lijdensweg op gang heb gezet,
dat kan ik niet, ik kan niets meer.

Ik zou met jou de toekomst verlichten

maar ik heb over de geschiedenis lood gegoten.
Dat nu niets nog bot,
dat de vogels zwijgen,
het meer verdroogt:
de blijde boodschap heeft het licht niet mogen zien.

33

EVANGELIST:

Verteerd door wroeging loopt Judas naar de
hoge priesters.

Hij zegt : “ik heb fout gedaan, er vloeit onschuldig
bloed.” Maar de hoge priesters antwoorden: “Wat gaat
ons dat aan? Dat is uw probleem.” Judas gooit de dertig
zilverlingen op de stenen vloer in de tempel en loopt
weg. Hij rent harder dan zijn benen kunnen naar een stuk
grond genaamd de Bloedakker.

34

JUDAS:

Verloren de vrolijke wetenschap,
verspeeld het verplichtend spel van wet en pret,
vanaf nu heerst de ernst van Hemel en Hel.
Hij die leefde als een beekje water onder de zon,
is toch gekneet en vermalen tot beton.
Hij die ons leerde leven,
bevrijd en verlicht,
kritisch als het ochtendlicht,
heeft door zijn stommelingse dood
een godsdienst gesticht.

Verloren de arme wijsheid van het aangezicht,
God en Gebod hebben de liefde een voetje gelicht.
Het onmogelijke is geschied:
Jezus aan het kruis genageld,
is als een druppel water die is vastgenageld.

HET MEER:

Zelden was iemand zo trouw en goed als Judas.
Nu vragen wij: wiens lijden is het wreedst?
Hij die nagels door handen en voeten krijgt gespijkerd,
of hij die door wroeging wordt verteerd?
Is er een pijnlijker marteling dan het eigen inzicht?
Arme Judas, hij heeft met de beste bedoeling een morele
catastrofe ontketend,
alle goedgelovigen zijn voor eeuwen door zijn daad
geketend.
En hij weet het, hij weet het.

35

JEZUS:

Hier hang ik aan het kruis
Ze lachen me uit en roepen “Laat maar eens zien dat je
de zoon van God bent en red jezelf!”
Maar ik ben geen mirakelman en God is niet thuis.
Ik aanvaard.
Die nagels krijg ik er toch niet uit.
Ondanks mijn pijn, ik ben en blijf een man van verzet,
en ik wil niet dat mijn laatste aria verwordt tot een
klacht.
Hier is een ode aan alle gruwelijke pracht:
Oh zacht kronkelende straat

hieronder die onhandige voeten draagt,
Oh heuveltop waarop de mens
zijn wreedheid viert,
Oh brave soldatengezichten
met ogen van beveiligde klapdeuren,
Oh sperwertje boven mijn hoofd
en oh sierlijke duikvlucht
vliegje gevangen lekker eten smikkel smakkel,
Oh arme vrienden die wenen,
Oh tijd die troost en slijt en bloemen doet bloeien en
bomen doet vergaan,
Oh wormen die straks aan mijn lichaam mogen peuzelen,
Oh arme metsers die morgen al die kathedralen moeten
bouwen,
Oh al die gekwetste zenuwstelsels van al die bange
mensen die niet zonder God de vader kunnen,
Oh kolderconcerten van gekuch in bewierookte kerken
voor dit belachelijke kruis,
Oh goed gemikt straaltje tuf op de vlam van de
brandstapel,
Oh dapper lied dat voor even de schorre kelen van de
inquisitoren overstemt,
Oh hartaanval in de schatkamers van goud en juwelen in
Rome,
Oh lieve mus,
oh zacht gezicht,
oh lieve lip,
oh wegwaaiende kus,
kus,
kus.

36

EVANGELIST:

De pijn wordt Christus te zwaar. Onder het kruis zijn Maria Magdalena, zijn geliefde, en zijn moeder aangekomen. Ze wenen bitter.

De soldaten vervelen zich. Het ogenblik is gekomen.

Jezus verliest zijn krachten en zegt nog:

“vergeef hen, want zij weten niet wat ze doen”.

Daarop zegt hij: “het is volbracht”.

Hij buigt het hoofd, en sterft.

37

HET MEER:

Nooit meer zullen de stemmen van Jezus en Judas over onze oppervlakte samen komen in een nieuw geluid, nooit meer horen we hun gezamenlijk lied voor de nieuwe mens.

Wij kunnen niet meer,
wij zijn leeg, ook al waren we het meer,
we hebben geen tranen meer.

Boven onze dorre bodem klinkt alleen het geweeklaag en de kreten van pijn.

Wij zijn op.

Wij zijn het barre land,
het harde zand,

geen belofte en geen wonder meer.

Wij zijn niets,

niets dan een vlakte,
het nulpunt,

open en blank
voor altijd klaar
om opnieuw te beginnen.

38

EVANGELIST:

Judas is aangekomen op de bloedakker.

Hij knoopt zijn kleet los.

Hij klimt in een olijfboom, gort zijn riem rond een tak,
een touw rond zijn nek.

Hij springt

en hij

hangt.

39

HET MEER:

Nu is er niets meer.

Het verhaal van verering wil nog dat Jezus uit zijn graf
verrijst.

Van Judas wordt gezegd dat hij daar dagen heeft
gehangen tot er honden kwamen die zijn ingewanden
aten.

40

DE STILTE ZANGER VAN TEGENWOORDIG:

Dit verhaal stond niet in het Schrift.

Het zal er ook nooit in staan.

Dit gebeurt nu, tegenwoordig,
tegen wat staat geschreven.

Het Schrift zegt dat wat geschreven staat zal gebeuren.
Maar ik ben De Stiltezanger van tegenwoordig.

Ik zing, ik zing, ik zing het Schrift te barsten
en wat vaststaat komt los.

Het Schrift wordt niet vervuld.

Woorden worden opengezongen,
zoals ooit Judas en Jezus samen
een nieuwe mens verzonnen.

Voilà.

Zonder dit tegen-het-schrift-in-zingen
was nooit hun verhaal bevrijd.

Dat hij kome nu, de ochtend,
dat hij kome, de nieuwe dag,
de nieuwe dag van de

altijd tegenwoordig

zingende

nieuwe mens.